Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (seitsemäs jaosto)

17 päivänä lokakuuta 2013 *

Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin ZEBEXIR rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi sanamerkki ZEBINIX — Suhteelliset hylkäysperusteet — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Perusteluvelvollisuus

Asiassa C-597/12 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 18.12.2012,

Isdin SA, kotipaikka Barcelona (Espanja), edustajinaan abogado G. Marín Raigal ja abogado P. López Ronda,

valittajana,

ja jossa valittajan vastapuolina ja muina osapuolina ovat

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehenään P. Geroulakos,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa, ja

Bial-Portela & C[a] SA, kotipaikka São Mamede do Coronado (Portugali),

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. Arestis sekä tuomarit J.-C. Bonichot ja A. Arabadjiev (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: P. Cruz Villalón,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

1 Isdin SA (jäljempänä Isdin) vaatii valituksellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-366/11, Bial-Portela vastaan SMHV – Isdin (ZEBEXIR), 9.10.2012 antaman tuomion (jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla unionin yleinen tuomioistuin kumosi sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 6.4.2011 tekemän päätöksen (asia R 1212/2009-1), joka liittyy Bial-Portela & C[a] SA:n (jäljempänä Bial-Portela) ja Isdinin väliseen väitemenettelyyn (jäljempänä riidanalainen päätös).

Asian tausta

2 Oikeusriidan vaiheet on tiivistetty valituksenalaisen tuomion 1–9 kohdassa seuraavasti:

”1 [Isdin] jätti 4.4.2008 [SMHV:lle] hakemuksen tavaramerkin rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1) nojalla, sellaisena kuin asetus on muutettuna [korvattuna yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1)]. Hakemus koski sanamerkin ZEBEXIR rekisteröintiä.

2 Tavarat, joita varten rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna (jäljempänä Nizzan sopimus), pohjautuvan luokituksen luokkiin 3 ja 5, ja ne vastaavat seuraavaa kuvausta:

— luokka 3: ’Valkaisutuotteet ja muut vaatteiden pesussa käytettävät aineet; puhdistus-, kiillotus-, tahranpoisto- ja hiontavalmisteet (hiomavalmisteet); saippuat; hajuvedet, eteeriset öljyt, kosmeettiset tuotteet, hiusvedet; hampaidenpuhdistusaineet’

— luokka 5: ’Farmaseuttiset ja eläinlääkintätuotteet; lääkinnälliset hygieniatuotteet; dieettiravintoaineet lääkinnälliseen käyttöön, vauvanruoat; laastarit, sidontatarvikkeet; hampaiden täyte- ja jäljennösaineet; desinfiointiaineet; tuhoeläinten ja syöpäläisten hävitysvalmisteet; sieni- ja rikkaruohomyrkyt’.

3 Yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus julkaistiin 16.6.2008 ilmestyneessä Yhteisön tavaramerkkilehdessä nro 24/2008.

4 [Bial-Portela] teki 9.9.2008 asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan (josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) nojalla väitteen haetun tavaramerkin rekisteröintiä vastaan.

5 Väite perustui aikaisempaan yhteisön sanamerkkiin ZEBINIX, jota haettiin rekisteröitäväksi 28.10.2003 ja joka rekisteröitiin 14.3.2005 luokkiin 3, 5 ja 42 kuuluville tavaroille ja palveluille ja joka vastaa näiden luokkien osalta seuraavaa kuvausta:

— luokka 3: ’Valkaisutuotteet ja muut vaatteiden pesussa käytettävät aineet, puhdistus-, kiillotus-, tahranpoisto- ja hankausvalmisteet, saippuat, hajuvedet, eteeriset öljyt, kosmeettiset tuotteet, hiusvedet, hampaidenpuhdistusaineet’

— luokka 5: ’Farmaseuttiset ja eläinlääkintätuotteet sekä kemikaalit terveydenhoitoa varten, dieettiravintoaineet lääkinnälliseen käyttöön, lastenruoat, laastarit, sidontatarvikkeet, hampaiden täyte- ja jäljennösaineet, desinfiointiaineet, tuhoeläinten ja syöpäläisten hävitysvalmisteet, sieni- ja rikkaruohomyrkyt’

— luokka 42: ’Tieteelliset, tekniset ja tutkimuspalvelut ja niihin liittyvä suunnittelu, analysointipalvelut ja teollinen tutkimus’.

6 Väite kohdistui kaikkiin tavaroihin, joille rekisteröintiä haettiin.

7 Väiteosasto hylkäsi 3.9.2009 tekemällään päätöksellä väitteen kaikkien tavaroiden osalta, sillä se katsoi, ettei merkkien välillä ollut asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua sekaannusvaaraa.

8 [Bial-Portela] valitti väiteosaston päätöksestä SMHV:ssä 13.10.2009 asetuksen N:o 207/2009 58–64 artiklan nojalla.

9 SMHV:n ensimmäinen valituslautakunta hylkäsi [Bial-Portelan] väitteen [riidanalaisella päätöksellä] kokonaisuudessaan. Valituslautakunta katsoi erityisesti, että kohdeyleisö koostui kaikista Euroopan unionin kuluttajista ja että aikaisemman tavaramerkin kattamat tuotteet ja rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin kattamat tuotteet olivat samoja. Se katsoi, että yhteisistä tekijöistä – muun muassa ensimmäisestä tavusta ja kolmesta ensimmäisestä kirjaimesta – huolimatta kyseisten merkkien lausuntatapaan ja ulkoasuun liittyvät kokonaisvaikutelmat olivat erilaiset. Valituslautakunta katsoi, että koska merkityssisällön vertailulla ei ollut vaikutusta merkkien välisen samankaltaisuuden arvioinnissa, ulkoasun ja lausuntatavan erot olivat riittävän merkittäviä, jotta sekaannusvaara voitiin sulkea pois jopa samojen tuotteiden kohdalla.”

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

3 Bial-Portela nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 6.7.2011 jättämällään kannekirjelmällä kanteen yhtäältä riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi ja toisaalta SMHV:n velvoittamiseksi epäämään kyseessä olevan tavaramerkin rekisteröinti.

4 Bial-Portela vetoaa kanteensa tueksi yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomiseen.

5 Valituksenalaisessa tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin katsoi yhtäältä, että Bial-Portelan esittämä vaatimus SMHV:n velvoittamisesta epäämään tavaramerkin rekisteröinti oli jätettävä tutkimatta, ja hyväksyi toisaalta Bial-Portelan esittämän ainoan kanneperusteen sekä kumosi riidanalaisen päätöksen. Tässä yhteydessä unionin yleinen tuomioistuin totesi muun muassa

— kyseisen tuomion 18 kohdassa, että kohdeyleisö koostuu unionin keskivertokuluttajista, jotka ovat tavanomaisesti valistuneita sekä kohtuullisen tarkkaavaisia ja huolellisia

— saman tuomion 19 kohdassa, että kyseessä olevien tavaramerkkien kattamat tuotteet ovat samoja

— valituksenalaisen tuomion 26 ja 27 kohdassa, että ulkoasun eroavaisuudet, jotka liittyvät kyseisten merkkien keski- ja loppuosiin, eivät riitä neutralisoimaan kyseisille merkeille yhteisellä alkuosalla aikaansaatua samankaltaisuuden vaikutelmaa, ja että, toisin kuin valituslautakunta on katsonut, kyseiset merkit kokonaisuudessaan ovat siten ulkoasultaan samanlaisia

— kyseisen tuomion 32–34 kohdassa, että kyseessä olevien kahden tavaramerkin ensimmäiset tavut ovat samoja, toiset tavut erilaisia mutta ääntämykseltään lähellä toisiaan ja kolmannet tavut erilaisia mutta sisältävät yhteisinä kirjaimet ”i”ja ”x”, joista jälkimmäinen sisältää selvästi tunnistettavan äänteen, ja ettei täten kyseessä olevien tavaramerkkien lausuntatapojen erojen nojalla voida kokonaisuudessaan arvioituna hylätä tietynasteista lausuntatavan samankaltaisuutta

— kyseisen tuomion 35 kohdassa, ettei kumpikaan kyseisestä merkistä tarkoita mitään asianomaisilla kielillä ja ettei merkityssisällön vertailulla siten ole vaikutusta kyseisten merkkien vertailemiseen.

6 Sekaannusvaaran kokonaisarvioinnista unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 40 kohdassa erityisesti seuraavaa:

”Toisin kuin valituslautakunta totesi, kyseiset merkit ovat kuitenkin keskimääräisen samankaltaisia muun muassa ulkoasun osalta. Tässä tilanteessa on myös otettava huomioon se, että kyseisten tavaramerkkien kattamia luokkaan 3 kuuluvia tavaroita ja suurta osaa luokkaan 5 kuuluvista tavaroista (joita ovat vauvanruoat, sidontatarvikkeet, desinfiointiaineet, tuhoeläinten ja syöpäläisten hävitysvalmisteet, sieni- ja rikkaruohomyrkyt) myydään tavallisesti siten, että ne ovat supermarketeissa esillä, ja kuluttajat siten valitsevat ne niiden pakkausten ulkonäköä tarkastelemalla, minkä johdosta merkkien ulkoasun samankaltaisuudella on erityinen merkitys. Täten on todettava, että rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin ja aikaisemman tavaramerkin välillä on sekaannusvaara.”

Asianosaisten vaatimukset

7 Isdin ja SMHV vaativat unionin tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion ja velvoittamaan Bial-Portelan korvaamaan muutoksenhausta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut. Isdin vaatii lisäksi unionin tuomioistuinta vahvistamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin sillä hylättiin Bial-Portelan väite kokonaisuudessaan.

Valituksen tarkastelu

8 Isdin vetoaa valituksenalaista tuomiota vastaan lähinnä viiteen valitusperusteeseen, jotka perustuvat riidanalaisen päätöksen huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla, tosiseikkojen huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla, puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen ja kahteen asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomiseen. Valituksen tiedoksiannon johdosta antamassaan vastineessa SMHV tukee toista ja viidettä valitusperustetta mutta luokittelee viidennen valitusperusteen koskemaan unionin yleisen tuomioistuimen perusteluvelvollisuuden loukkaamista.

9 Ensiksi on tutkittava Isdinin valituksensa tueksi esittämä viides valitusperuste.

Asianosaisten lausumat

10 Isdin väittää viidennessä valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, kun se ei soveltanut valituksenalaisen tuomion 40 kohdassa asianmukaisesti sekaannusvaaran kokonaisarviointiin liittyvää oikeuskäytäntöä.

11 Isdin toteaa tässä yhteydessä, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että merkkien ulkoasun samankaltaisuus oli merkityksellistä tiettyjen Nizzan sopimuksen luokkaan 5 kuuluvien, tavaramerkin, jonka rekisteröintiä oli haettu, kattamien tavaroiden osalta mutta ettei se ollut merkityksellistä muiden tavaroiden osalta, ja että unionin yleinen tuomioistuin totesi, että tämän ulkoasun samankaltaisuuden perusteella oli olemassa sekaannusvaara kaikkien kyseiseen luokkaan kuuluvien, mainitun tavaramerkin kattamien tavaroiden osalta.

12 Isdinin näkemyksen mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei kuitenkaan maininnut, oliko ulkoasun samankaltaisuus merkityksellistä muiden luokkaan 5 kuuluvien tavaramerkin, jonka rekisteröintiä oli haettu, kattamien tavaroiden osalta vai ei, joten sekaannusvaaraa koskevan päätelmän ei voida katsoa sisältävän kyseisiä tavaroita. Unionin yleinen tuomioistuin tutki siten kyseessä olevien tavaramerkkien välisen sekaannusvaaran ottamatta käsiteltävän asian kaikkia merkityksellisiä seikkoja huomioon.

13 SMHV tukee Isdinin esittämiä perusteluja. SMHV täsmentää, että vaikka unionin yleisen tuomioistuimen perustelut katsottaisiin asianmukaisiksi ja merkityksellisiksi kyseisen tuomioistuimen nimenomaisesti mainitsemien tavaroiden osalta, ne eivät ole asianmukaisia eivätkä merkityksellisiä siltä osin kuin kyse on muista Nizzan sopimuksen luokkaan 5 kuuluvista tavaroista, joita ovat ”farmaseuttiset, eläinlääkintä- ja terveydenhoitotuotteet, dieettiravintoaineet lääkinnälliseen käyttöön, laastarit, hampaiden täyte- ja jäljennösaineet”, joita ei myydä supermarketeissa vaan apteekeissa, joissa ulkoasun samankaltaisuudella ei ole merkitystä.

14 SMHV katsoo täten, että valituksenalaisessa tuomiossa esitetty sekaannusvaaran kokonaisarviointiin liittyvä ainoa perustelu kyseiseen luokkaan 5 kuuluvien tavaroiden huomattavan osan osalta on se, että ”kyseiset merkit ovat – – keskimääräisen samankaltaisia muun muassa ulkoasun osalta”. Tällainen perustelu on kuitenkin liian yleisluonteinen ja abstrakti, eikä se siten riitä selittämään sitä, miten tällainen keskiasteen samankaltaisuus voi johtaa kuluttajat erehtymään kyseessä olevien tavaroiden alkuperästä. SMHV katsoo täten, että valituksenalaisen tuomion perustelut ovat puutteelliset sekaannusvaaran osalta.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

15 Aluksi on todettava, että Isdin vaatii viidennessä valitusperusteessaan unionin tuomioistuinta itse asiassa toteamaan, kuten SMHV perustellusti totesi, että unionin yleisen tuomioistuimen perustelut ovat asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamisen osalta puutteelliset.

16 Kyseisen säännöksen mukaisesti aikaisemman tavaramerkin haltijan vastustuksesta tavaramerkin rekisteröinti evätään, jos sen vuoksi, että se on sama tai samankaltainen kuin aikaisempi, samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten oleva tavaramerkki, sen alueen yleisön keskuudessa, jolla aikaisempi tavaramerkki on suojattu, on sekaannusvaara.

17 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy tässä yhteydessä ilmi, että asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna sekaannusvaarana on pidettävä vaaraa siitä, että yleisö saattaa uskoa, että kyseiset tavarat tai palvelut ovat peräisin samasta yrityksestä tai mahdollisesti taloudellisessa etuyhteydessä olevista yrityksistä (ks. asia C-334/05 P, SMHV v. Shaker, tuomio 12.6.2007, Kok., s. I-4529, 33 kohta; asia C-193/06 P, Nestlé v. SMHV, tuomio 20.9.2007, 32 kohta ja asia C-317/10 P, Union Investment Privatfonds v. UniCredito Italiano, tuomio 16.6.2011, Kok., s. I-5471, 53 kohta).

18 Sitä, onko yleisön keskuudessa sekaannusvaaraa, on arvioitava kokonaisvaltaisesti ja huomioon on otettava kaikki tekijät, jotka ovat merkityksellisiä kyseisessä yksittäistapauksessa (ks. vastaavasti asia C-251/95, SABEL, tuomio 11.11.1997, Kok., s. I-6191, 22 kohta; em. asia SMHV v. Shaker, tuomion 34 kohta ja em. asia Nestlé v. SMHV, tuomion 33 kohta).

19 Niin ikään vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että sekaannusvaaraa koskevan kokonaisarvioinnin on kyseisten tavaramerkkien ulkoasun, lausuntatavan tai merkityssisällön samankaltaisuuden osalta perustuttava tavaramerkeistä syntyvään kokonaisvaikutelmaan ja huomioon on otettava erityisesti tavaramerkkien erottavat ja hallitsevat osat. Sillä, miten kyseisten tavaroiden tai palvelujen keskivertokuluttaja mieltää tavaramerkit, on ratkaiseva merkitys mainitun vaaran kokonaisarvioinnissa. Keskivertokuluttaja mieltää tavaramerkin tavallisesti yhtenä kokonaisuutena eikä tarkastele sen eri yksityiskohtia (ks. vastaavasti em. asia SABEL, tuomion 23 kohta; em. asia SMHV v. Shaker, tuomion 35 kohta ja em. asia Nestlé v. SMHV, tuomion 34 kohta).

20 Erityisesti sen arvioimiseksi, missä määrin kyseiset tavaramerkit ovat samankaltaisia, on määritettävä niiden ulkoasun, lausuntatavan sekä merkityssisällön samankaltaisuuden aste ja tarvittaessa harkittava, mikä painoarvo näille eri tekijöille on annettava, kun huomioon otetaan kyseisten tavaroiden tai palvelujen tyyppi ja niiden myyntiin liittyvät olosuhteet (em. asia SMHV v. Shaker, tuomion 36 kohta ja asia C-552/09 P, Ferrero v. SMHV, tuomio 24.3.2011, Kok., s. I-2063, 85 kohta).

21 Lisäksi on niin, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin yleisen tuomioistuimen Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklaan ja 53 artiklan ensimmäiseen kohtaan perustuva velvollisuus perustella tuomiot ei velvoita unionin yleistä tuomioistuinta esittämään selvitystä, jossa seurattaisiin tyhjentävästi ja kohta kohdalta kaikkia riidan asianosaisten esittämiä päätelmiä. Perustelut voivat siten olla implisiittisiä, kunhan asianosaiset saavat niiden avulla selville perusteet, joihin unionin yleinen tuomioistuin tukeutuu, ja unionin tuomioistuimella on niiden avulla käytettävissään riittävät tiedot, jotta se kykenee harjoittamaan valvontaansa valituksen yhteydessä (ks. mm. asia C-320/09 P, A2A v. komissio, tuomio 21.12.2011, 97 kohta).

22 Käsiteltävässä asiassa valituksenalaisesta tuomiosta ja etenkin kyseisen tuomion 40 kohdasta käy ilmi, että unionin yleinen tuomioistuin otti kyseessä olevien tavaramerkkien välisen samankaltaisuuden asteen arvioimiseksi huomioon myyntiin liittyvät olosuhteet, jotka sen mukaan vallitsivat Nizzan sopimuksen luokkaan 5 kuuluvien vauvanruokien, sidontatarvikkeiden, desinfiointiaineiden, tuhoeläinten ja syöpäläisten hävitysvalmisteiden sekä sieni- ja rikkaruohomyrkkyjen osalta.

23 Vaikka kyseiset myyntiin liittyvät olosuhteet todella vallitsisivat näiden tavaroiden osalta, minkä Isdin ja SMHV yksityiskohtaisesti kiistävät, on kuitenkin todettava, että tällainen arviointi puuttuu muiden kyseiseen luokkaan 5 kuuluvien tavaroiden osalta, joita kyseessä oleva tavaramerkkihakemus koskee, kuten Isdin ja SMHV perustellusti toteavat.

24 Valituksenalaisen tuomion 40 kohdan sanamuodosta käy siltä osin kuin siinä tarkoitetaan nimenomaisesti ”suurta osaa luokkaan 5 kuuluvista tavaroista (joita ovat vauvanruoat, sidontatarvikkeet, desinfiointiaineet, tuhoeläinten ja syöpäläisten hävitysvalmisteet, sieni- ja rikkaruohomyrkyt)” nimittäin ilmi, ettei unionin yleinen tuomioistuin ulottanut näin lueteltujen tavaroiden osalta noudatettua päättelyä muihin kyseisen luokan tavaroihin. Unionin yleinen tuomioistuin kumosi riidanalaisen päätöksen kuitenkin kaikkien Nizzan sopimuksen kyseiseen luokkaan 5 kuuluvien tavaroiden osalta.

25 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että rekisteröinnin esteiden tutkimisen on koskettava kaikkia niitä tavaroita tai palveluja, joille tavaramerkin rekisteröintiä on haettu (ks. vastaavasti asia C-239/05, BVBA Management, Training en Consultancy, tuomio 15.2.2007, Kok., s. I-1455, 34 kohta).

26 Oikeuskäytännössä on tosin todettu, että silloin, kun sama hylkäysperuste koskee tavaroiden tai palvelujen luokkaa tai ryhmää, perustelut voivat olla yhteiset kaikkien kyseessä olevien tavaroiden tai palvelujen osalta (ks. vastaavasti em. asia BVBA Management, Training en Consultancy, tuomion 37 kohta ja asia C-87/11 P, Fidelio v. SMHV, määräys 21.3.2012, 43 kohta).

27 Tällainen mahdollisuus ulottuu kuitenkin vain tavaroihin ja palveluihin, joiden välillä on riittävän suora ja konkreettinen yhteys, jotta ne muodostavat kyseisten tavaroiden tai palvelujen riittävän yhtenäisen ryhmän. Pelkästään kyseisten tavaroiden tai palvelujen kuuluminen samaan Nizzan sopimuksen mukaiseen luokkaan ei riitä tällaisen yhtenäisyyden toteamiseksi, koska näihin luokkiin kuuluu usein keskenään hyvin erilaisia tavaroita tai palveluja, joiden välillä ei välttämättä ole tällaista riittävän suoraa ja konkreettista yhteyttä (ks. vastaavasti asia C-282/09 P, CFCMCEE v. SMHV, määräys 18.3.2010, Kok., s. I-2395, 40 kohta).

28 Käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin teki tavaroiden myyntiin liittyvien olosuhteiden perusteella itse eron Nizzan sopimuksen samaan luokkaan kuuluvien tavaroiden välille. Sen oli siten perusteltava päätöksensä kunkin näiden tavararyhmien osalta, jotka se oli kyseisen luokan sisällä muodostanut.

29 Koska tällaisia perusteluja ei ole esitetty kyseisen luokan 5 muiden kuin valituksenalaisen tuomion 40 kohdassa lueteltujen tavaroiden eli vauvanruokien, sidontatarvikkeiden, desinfiointiaineiden, tuhoeläinten ja syöpäläisten hävitysvalmisteiden sekä sieni- ja rikkaruohomyrkkyjen osalta, asianosaiset eivät voi valituksenalaisen tuomion avulla saada selville syitä, joiden perusteella unionin yleinen tuomioistuin kumoaa tältä osin riidanalaisen päätöksen, eikä unionin tuomioistuimella ole niiden avulla käytettävissään riittäviä tietoja, jotta se kykenee harjoittamaan valvontaansa esillä olevan valituksen yhteydessä.

30 Näin ollen ja ilman, että muita Isdinin valituksensa tueksi esittämiä valitusperusteita tarvitsisi tutkia, valitus on hyväksyttävä ja valituksenalainen tuomio kumottava.

31 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan silloin, kun unionin yleisen tuomioistuimen päätös kumotaan, unionin tuomioistuin voi itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen, tai palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi. Käsiteltävässä asiassa on todettava, ettei asia ei ole ratkaisukelpoinen.

32 Asia on näin ollen palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen, ja oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-366/11, Bial-Portela vastaan SMHV – Isdin (ZEBEXIR), 9.10.2012 antama tuomio kumotaan.

2) Asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.

3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Allekirjoitukset